

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2024/042 van 19 april 2024

INLEIDENDE SAMENVATTING

Verzoeker gaat in beroep tegen de beslissing van de verwerende partij waarbij de gezinsbijslagen teruggevorderd worden voor de periode dat zijn zoon in de Verenigde Staten naar school ging.

De raadsman stelt dat de zoon van de verzoeker niet uit eigen wil naar de Verenigde Staten van Amerika gegaan is, maar omwille van de ernstige verwerkingsproblemen die de dood van zijn moeder, op jonge leeftijd, met zich heeft meegebracht. De beslissing om bij de tante, zus van de overleden moeder, te gaan verblijven, is genomen op advies van psychologen, maar in samenspraak met de huisarts.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is gelet op het door de raadsman bijgebrachte medisch attest van de huisdokter dat aan de strikte voorwaarden voldoet bij toepassing van artikel 47, §1, 4°, BVR Rechtgevend kind, om de medische redenen te staven voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022 tijdens het volgen van niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten van Amerika. Bijgevolg is er recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor de betreffende periode.

Opgroeien

Opgroeien
Geschillencommissie Groeipakket
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL
opgroeien.be
groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING
NR. 2024/042
19 april 2024

REPERTORIUMNR. GC/24/A0067

INZAKE:

- Verzoeker-

Vertegenwoordigd door

TEGEN:

.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoeker bij de Geschillencommissie Groeipakket¹ werd ingediend per e-mail d.d. 1 februari 2024, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 8 november 2023;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie Groeipakket d.d. 6 februari 2024 waarbij aan verzoeker de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 19 april 2024 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat en de verzoeker via digitale weg (Teams) aanwezig waren op de zitting van 19 april 2024 en werden gehoord;

Gelet op het feit dat de verwerende partij niet aanwezig is noch vertegenwoordigd op de zitting van 19 april 2024;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie Groeipakket gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Het gezin bestaat uit de verzoeker en zijn zes kinderen,, allen gedomicilieerd te

De verzoeker is weduwnaar van de moeder van de kinderen,, die na een jarenlange strijd tegen borstkanker overleden is op 27 januari 2018. De dood van de moeder van de kinderen had een enorme impact op het gezin, met verzoeker die alleen instond voor zowel de fysieke als psychische zorg over zijn zes kinderen.

Verwerende partij betaalt de Vlaamse gezinsbijslagen (inclusief verhoogde wezenbijslag). Met ingang vanaf 1 februari 2024 is dit bedrag teruggebracht naar de gewone wezenbijslag, aangezien verzoeker vanaf 10 januari 2024 een nieuw feitelijk gezin vormt.

Het kind..... is echter op aangeven van klinisch psychologen vanaf het schooljaar 2019-2020 naar de Verenigde Staten van Amerika vertrokken om daar bij zijn tante te gaan wonen en de lessen te volgen.

Op 23 oktober 2023 ontving verwerende partij een e-mail van verzoeker, waarin hij meedeelt dat sedert het 2de Atheneum in Los Angeles (Verenigde Staten van Amerika) studeert. Verzoeker vroeg om schoolformulieren om ginds te laten invullen, zoals ook het geval was voor de meerderjarige kinderen in het gezin die in het buitenland studeren. Naar aanleiding van deze e-mail herzielt verwerende partij het recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor en maakt op 8 november 2023 een terugvordering op door de periodes van 1 september 2019 tot 30 september 2020 en van 1 september 2021 tot en met 30 september 2023, waarvoor onterecht Vlaamse gezinsbijslagen voor werden betaald. Voor de periode van 1 oktober 2020 tot 31 augustus 2021 wordt het verblijf in Vlaanderen bewezen geacht op basis van de schoolinschrijving.

Het totale debet werd vastgesteld op € 16.241,41. Inmiddels werd de som van € 527,40 aangezuiverd door inhoudingen op het maandelijks recht.

Aangezien de 3-jarige verjaringsregel in artikel 97 van het Groeipakketdecreet bepaalt dat de terugvordering verjaart na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand volgend op de uitbetaling, konden op dat moment de betalingen over de periode tot september 2020 niet meer

teruggevorderd worden bij de verzoeker. Verwerende partij heeft daarom tijdens de procedure van de Geschillencommissie beslist om haar beslissing d.d. 8 november 2023 te herzien bij recente beslissing d.d. 12 april 2024 waarbij dit deel van het debet, voor een totaalbedrag van € 5.397,19, niet wordt teruggevorderd.

In diezelfde recente beslissing d.d. 12 april 2024 besliste de verwerende partij om het debet voor de periode van 1 januari 2023 tot 30 september 2023 voor eigen rekening te nemen omdat de verwerende partij erkent dat zij op basis van het door verzoeker bezorgde schoolattest d.d. 28 december 2022 de betalingen had moeten stopzetten.

De verzoeker tekende tegen de terugvorderingsbeslissing d.d. 8 november 2023 beroep aan bij de Geschillencommissie, omdat het verblijf van in de Verenigde Staten van Amerika volgens hem ingegeven is door medische redenen.

Tijdens de zitting van de Geschillencommissie van 19 april 2024 verduidelijkten de verzoeker en zijn raadsman dat de zoon van de verzoeker niet uit eigen wil naar de Verenigde Staten van Amerika gegaan is, maar omwille van de ernstige verwerkingsproblemen die de dood van zijn moeder, op jonge leeftijd, met zich heeft meegebracht. De beslissing om bij de tante, zus van de overleden moeder, te gaan verblijven, is genomen op advies van psychologen en in samenspraak met de huisarts. De raadsman was bereid bijkomend een attest van de behandelend huisarts bij te brengen, mocht dit nuttig zijn.

De raadsman van verzoeker maakte bij e-mail d.d. 25 april 2024 een medisch attest over van de huisdokter van de familie van verzoeker aan het secretariaat van de Geschillencommissie.

3. Standpunt van verzoeker:

3.1. Bij verzoek d.d. 1 februari 2024 formuleert de raadsman van verzoeker zijn grieven als volgt:

“Met betrekking tot de in de rand vermelde zaak ben ik geraadpleegd door, die mij de beslissing van dd. 8 november 2023, zoals in bijlage gevoegd, heeft bezorgd.

Hierbij wordt een terugbetaling gevorderd van een bedrag van 16.241,41 euro aangezien de zoon van mijn cliënt,, in het buitenland studeert en om die reden onterecht Groeipakket zou hebben gekregen.

Deze beslissing is echter onterecht.

Zoals zelf wordt aangehaald heeft een kind dat in het buitenland studeert om medische redenen wel recht op Groeipakket.

Dit is in casu het geval, en ik zal u hierbij de uiteenzetting der feiten geven.

De moeder van, heeft gedurende jaren een felle strijd tegen borstkanker gestreden. Deze ongelijke strijd heeft ze echter op 27 januari 2018 verloren. Bewijs van overlijden vindt u in bijlage. liet een echtgenoot en 6 kinderen verweesd achter.

Haar dood had een enorme impact op het gezin, met een vader die zich geen weet bleef met zowel de fysieke als psychische zorg over zijn zes kinderen.

..... zelf had uiteraard eveneens psychologische hulp nodig, die hij vond bij psycholoog ..., die het volgende verklaart over deze periode:

“Daarnaast was hij belast met de zorg van zijn 6 verweesde kinderen, die hij absoluut niet aankon.

...

De drie oudste kinderen, die toen stevig aan het puberen waren, hebben echter op korte termijn ernstige psychologische klachten ontwikkeld. Met name hebben op afzienbare tijd nood gehad aan psychiatrische interventies.

Uiteindelijk hebben deze dwingende noden, samen met het vermijdingsgedrag dat de drie oudste kinderen vertoonden in verband met het ouderlijk huis dat het verliestrauma scheen te blijven triggeren, ertoe gedwongen om de zorg voor hen in het buitenland uit te besteden bij familieleden die zich hiertoe bereid hebben getoond”

(...)

.....zelf ging in die periode eveneens bij een psycholoog,

....., die het volgende verklaart:

“Na het spijtige overlijden van zijn moeder bleef een voortdurende strijd ervaren. Gedurende onze therapeutische sessies werd duidelijk dat zijn mentale welzijn een punt van zorg was. Gezien de moeilijke thuissituatie na het overlijden van zijn moeder en de aanhoudende emotionele en psychologische uitdagingen waarmee hij werd geconfronteerd, was het noodzakelijk dat hij overwoog om het ouderlijk huis te verlaten en bij zijn tante in de Verenigde Staten te gaan wonen, de enige optie op dat moment.

...

Hij vertrok uit ... tijdens de zomervakantie van 2019 en ging naar school in Los Angeles, waar we hoopten dat hij een frisse start kon maken op een nieuwe school met andere leerlingen die zijn verhaal niet kenden.”

(...)

Het is dus effectief zo dat op aangeven van klinisch psychologen vanaf het schooljaar 2019-2020 naar Los Angeles is vertrokken en aldaar school is gaan lopen.

Hierbij wordt ook aangegeven dat dit hem enorm veel goed heeft gedaan.

Er was aldus wel degelijk een medische reden voor de studie van in het buitenland.

Ik verwijst hier eveneens naar artikel 47, § 1, 4° BVR Rechtgevend Kind:

Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, § 3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018:

kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder.

Dit is in casu absoluut het geval, zoals bevestigd door de klinisch psychologen.....

Het is dus effectief zo dat in een bijzondere en behartenswaardige situatie zat en om medische redenen in het buitenland studeerde, namelijk psychologische medische redenen.

Dat cliënt aldus steeds het recht op Groeipakket in hoofde van zijn zoon is blijven behouden.

Om deze reden is de beslissing van dd. 8 november 2023 onterecht en dient deze te worden vernietigd. Er is geen Groeipakket onterecht uitbetaald en cliënt is niet gehouden het bedrag van 16.241,41 euro terug te betalen.

Dit beroep bereikt u onder voorbehoud van alle rechten en zonder enige nadelige erkenning.

Ter zitting legt meester ... uit dat de zoon van de verzoeker niet uit eigen wil naar de VS gegaan is, maar omwille van de ernstige verwerkingsproblemen die de dood van zijn moeder, op jonge leeftijd, met zich heeft meegebracht. De beslissing om bij de tante, zus van de overleden moeder, te gaan verblijven, is genomen op advies van psychologen, maar in samenspraak met de huisarts. Meester ... is bereid bijkomend een attest van de behandelend huisarts bij te brengen, mocht dit nuttig zijn. De verzoeker geeft verder aan dat hij in de nasleep van het overlijden van zijn vrouw, zich niet kan herinneren dat hij niet zou geantwoord hebben op vragen die zouden gesteld zijn door de uitbetalingsactor met betrekking tot deze problematiek. Verder wordt uitgelegd dat er geen oplossing binnen de Antwerpse Joodse gemeenschap kon gevonden worden omdat de problematiek te veel gekend was; op de nieuwe school in de Verenigde Staten heeft zijn zoon opnieuw rust gevonden en heeft hij zijn studies hernomen, met de nodige psychologische hulp. Het was geen gemakkelijke oplossing om naar het buitenland te laten gaan, maar het bleek de juiste oplossing en noodzakelijk voor zijn mentaal welzijn.

3.2. E-mail d.d. 25 april 2024 van de raadsman van verzoeker aan het secretariaat van de Geschillencommissie Groeipakket:

“Met betrekking tot de in de rand vermelde zaak vindt u als bijlage nog het beloofde medisch attest van de huisdokter van de familie”

4. Standpunt van verwerende partij:

4.1. Beslissing van verwerende partij d.d. 8 november 2023:

Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 8 november 2023, waarbij verwerende partij de Vlaamse gezinsbijslagen voor voor de periode van 1 september 2019 tot en met 30 september 2020 en van 1 september 2021 tot en met 30 september 2023 ten bedrage van 16.241,41 euro van verzoeker terugvordert. Wat de periode van 30 oktober 2020 tot 31 augustus 2021 betreft, was terug in een Vlaamse school ingeschreven en bijgevolg rechtgevend op de Vlaamse gezinsbijslagen. Volgens verwerende partij zou verzoeker de Vlaamse gezinsbijslagen voor voor voormelde periodes ten onrechte ontvangen hebben, omdat vanaf september 2019 in de Verenigde Staten van Amerika de lessen volgt:

“Je kreeg ten onrechte € 16.241,41 toegekend om volgende reden:

Een kind heeft recht op Groeipakket als het zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft. Aangezien vanaf 09/2019 in LA naar school gaat (behalve van 30/10/2020 tot 31/08/2021 terug in Vlaanderen in school ingeschreven was) is er ten onrechte Groeipakket uitbetaald. (artikel 8, §1 Groeipakketdecreet). Indien om medische redenen in het buitenland moest verblijven kan je ons een doktersattest bezorgen. Het

attest moet ondertekend en gedagtekend worden door een arts. Een buitenlands attest moet bevestigd worden door een arts in België.

Op de keerzijde van deze brief vind je een **gedetailleerde berekening** van dit bedrag.

Omdat onterecht betaalde bedragen Groeipakket pas verjaren na 3 jaar, kan dit gebeuren tot 3 jaar na datum van de betaling (artikel 97 van het decreet Groeipakket).

..... moet je € 16.241,41 terugvorderen.”

4.2. Standpunt van verwerende partij d.d. 12 april 2024 zoals meegedeeld aan het secretariaat van de Geschillencommissie Groeipakket:

“..... diende op 1 februari 2024 een beroep in tegen onze beslissing van 8 november 2023 om de som van € 16.241,41 terug te vorderen.

U vraagt ons om dit dossier toe te lichten, ons standpunt te verantwoorden, en alle relevante stukken uit het dossier te bezorgen alsook de regelgevende bepalingen waarop wij onze beslissing hebben gebaseerd.

Relaas

In dit dossier betaalt..... het Groeipakket aan de begunstigde
..... aan de transitiebedragen van de verhoogde wezenbijslag voorzien in artikel 214, §1 GPD ingevolge het overlijden van op 27 januari 2018. Met ingang vanaf 1 februari 2024 is dit bedrag teruggebracht naar de gewone wezenbijslag voorzien in artikel 214, §2 GPD aangezien..... vanaf 10 januari een nieuw feitelijk gezin vormt.

..... heeft de Belgische nationaliteit. Het gezin staat permanent ingeschreven in de Belgische bevolkingsregisters, momenteel op het adres..... De zes kinderen, waaronder....., maken allen deel uit van het gezin volgens het Rijksregister.

..... is geboren op 18/07/2006 en ontvangt het Groeipakket conform artikel 8 GPD aangezien hij de Belgische nationaliteit bezit en ononderbroken ingeschreven is op een Vlaams adres in het Rijksregister. Tot en met de maand waarin 18 wordt is dit recht onvoorwaardelijk wat betreft zijn hoedanigheid (studies,...) en is er geen controle daarvan voorzien. Bij raadpleging van de ontvangen fluxen m.b.t. de schoolinschrijvingen vinden we enkel een schoolinschrijving terug voor de periode van 30 oktober 2020 tot en met 31 augustus 2021 aan het.....

Op 23 oktober 2023 ontvangt..... een e-mail van
..... waarin hij mededeelt dat sedert het 2de Atheneum in Los Angeles (VSA) studeert. Hij vroeg om schoolformulieren om ginds te laten invullen, zoals ook het geval was voor de meerderjarige kinderen in het gezin die in het buitenland studeren.

Naar aanleiding van dit bericht herziet de consulent het recht voor en maakt op 8 november 2023 een terugvordering op door de perioden van 1 september 2019 tot 30 september 2020 en van 1 september 2021 tot en met 30 september 2023 waarvoor onterecht toelagen van het Groeipakket voorwerden betaald. Voor de periode van 1 oktober 2020 tot 31 augustus 2021 wordt het verblijf in Vlaanderen bewezen geacht op basis van de schoolinschrijving.

Het totale debet werd vastgesteld op € 16.241,41. Inmiddels werd de som van € 527,40 aangezuiverd door inhoudingen op het maandelijks recht.

Regelgevende bepalingen

Groeipakketdecreet

Artikel 8 GPD

§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. Het kind van wie het bewijs niet geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, moet toegelaten of gemachtigd zijn om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Voor de toepassing van dit decreet vormt een attest van immatriculatie geen toelating of machtiging in de zin van deze bepaling.

verdwenen of ontvoerd is en voldoet aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, op het moment van de verdwijning of ontvoering

[...]

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

[...]

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen.

Artikel 92 GPD

§1. *Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.*

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.

Als een beroep bij de geschillencommissie is ingesteld tegen een beslissing die aangetast is door een juridische of materiële fout, zijn de voorwaarden en regels, vermeld in het eerste en het tweede lid,

ook van toepassing en kan de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing nemen zolang de geschillencommissie geen beslissing heeft genomen.

[...]

Artikel 97 GPD

Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen verjaart de terugvordering van de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Die termijn wordt op vijf jaar gebracht als de ten onrechte uitbetaalde toelage het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde. De termijn van vijf jaar begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Besluiten van de Vlaamse Regering

BVR Rechtgevend Kind van 5 oktober 2018, artikel 47

§1. Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, het Groeipakketdecreet van 2018:

1° kinderen die in België al een eindexamen secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking wordt beperkt tot maximaal één schooljaar. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 21, eerste lid, van dit besluit, maken deel uit van het schooljaar;

2° kinderen die hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking geldt voor de hele periode van het gevolgde onderwijs. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 28 van dit besluit, maken deel uit van het academiejaar;

3° kinderen die tijdens de twaalf maanden, vermeld in artikel 40 van dit besluit, vrijwilligerswerk verrichten of een opleiding of stage volgen buiten België, op voorwaarde dat ze een attest, waarvan de minister het model bepaalt, kunnen voorleggen, respectievelijk van de betrokken vrijwilligersorganisatie, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

4° kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder. De medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is;

5° kinderen die tijdelijk buiten België verblijven, waarbij dit verblijf, in één of verscheidene keren, geen twee maand in de loop van hetzelfde kalenderjaar overschrijdt, terwijl ze hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben;

6° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en die alleen tijdens de schoolvakantie, vermeld in artikel 21, eerste lid, en artikel 28 van dit besluit, buiten België verblijven;

7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;

8° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en naar een school gaan die buiten België ligt, op voorwaarde dat ze elke dag terugkeren naar hun ouders of naar hun opvoeders, die hun ouders vervangen;

9° kinderen die een studietoelage ontvangen om lessen buiten België te volgen. Een binnenlandse of buitenlandse instelling kan die studietoelage toekennen. Het Departement Onderwijs en Vorming, vermeld in artikel 22, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, deelt de toekenning van die studietoelage door een instelling binnen het Nederlandse taalgebied mee. Als een instelling van een andere deeltentiteit of een buitenlandse instelling die studietoelage toekent, wordt dat bewezen met een officieel attest;

10° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en het voorwerp uitmaken van een ontvoering conform de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 3 van dit besluit, en buiten België verblijven;

11° kinderen die buiten België geadopteerd worden en binnen twee maanden na de adoptie hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.

§2. De algemene vrijstellingen, vermeld in paragraaf 1, zijn alleen geldig als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- de kinderen hebben geen recht op gezinsbijslagen krachtens de regelgeving van een andere deeltentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbevestigingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat onder recht op gezinsbijslagen krachtens buitenlandse wets- of reglementsbevestigingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling wordt verstaan;
- noch een van de ouders, noch de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van een van de ouders en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, noch de echtgenoot of echtgenote van een van de ouders, oefent een winstgevende activiteit uit in het raam van een arbeidsovereenkomst of van een zelfstandige activiteit of in opdracht van een openbare dienst in het land waar de kinderen verblijven.

Gerechtelijk Wetboek

Artikel 1410, §4

In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, kunnen de prestaties die ten onrechte uitgekeerd zijn [...] ambtshalve teruggevorderd worden ten belope van 10 % van iedere latere prestatie die aan de debiteur van het onverschuldigde bedrag of aan zijn rechthebbenden wordt uitgekeerd. [...] Werden de gezinsbijslagen ten onrechte verkregen ingevolge een nalatigheid of een verzuim van de

rechthebbende of van de bijslagtrekkende, dan kan de terugvordering slaan op het geheel van de gezinsbijslag die later verschuldigd is aan dezelfde bijslagtrekkende.

Indien de debiteur of zijn rechthebbenden het bewijs leveren dat het inkomen, zoals berekend volgens de principes vastgelegd in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, lager ligt of komt te liggen ingevolge de ambtshalve terugvordering dan het bedrag van het bestaansminimum naargelang de onderscheiden categorieën vastgelegd in dezelfde wet, wordt de terugvordering naargelang het geval geschorst of beperkt.

Bespreking en standpunt

Wat betreft het recht op Groeipakket (boek 2 van het Groeipakket)

In principe is er geen recht op Groeipakket voor kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België (artikel 8, §3).

Landen waarmee België een bilateraal (of multilateraal in het geval van de EU-verordeningen) akkoord heeft gesloten vormen hierop een uitzondering. In dat geval dienen de bepalingen van het desbetreffende akkoord te worden toegepast. Het verdrag met de Verenigde Staten bevat evenwel geen bepalingen aangaande de gezinsbijslagen.

Vervolgens dient men na te gaan of er recht kan worden verleend op basis van een algemene vrijstelling verleend door de Vlaamse Regering (artikel 8§3 GPD juncto artikel 47 van het BVR rechtgevende). volgt evenwel niet-hoger onderwijs in het buitenland zonder het eindexamen van het middelbaar in België te hebben behaald, en hij verblijft evenmin om medische redenen in het buitenland. De door betrokkene aangebrachte verklaringen van een klinisch psycholoog kunnen wij immers niet als bewijs daarvan aannemen aangezien de Vlaamse Regering uitdrukkelijk heeft bepaald dat enkel attesten ondertekend door een arts daartoe in aanmerking komen (artikel 47, §1, 4° BVR Rechtgevende). Nergens is er melding gemaakt van een studietoelage, maar mocht hiervan een geldig attest worden bezorgd, dan kan dit een grond zijn om alsnog het Groeipakket te ontvangen (artikel 47, §1, 9° BVR Rechtgevende). Gezien het opleidingsniveau achten we dit weinig waarschijnlijk.

De conclusie is dat er geen toepassing mogelijk is van een bilateraal akkoord, noch van een vrijstelling, voor de perioden dat in het buitenland verbleven heeft. Bijgevolg kan er voor..... geen Groeipakket toegekend worden.

Wat betreft de rechtsbescherming (boek 3, deel 1, Groeipakketdecreet)

Verjaring

Op 8 november 2023 werd het debet betekend in dit dossier. Alhoewel het debet het gevolg is van een nalatigheid van de begunstigde zien wij geen reden om aan te nemen dat er enige intentie tot fraude was. Gezien de verjaringsregel (artikel 97 GPD) in dat geval bepaalt dat de terugvordering verjaart na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand volgend op de uitbetaling, konden op dat moment de betalingen over de periode tot september 2020 niet meer teruggevorderd worden bij de begunstigde.

..... heeft daarom beslist zijn beslissing van 8 november 2023 te herzien waarbij dit deel van het debet, voor een totaalbedrag van € 5.397,19, niet wordt teruggevorderd.

Goede trouw van de begunstigde

Bij de analyse van het dossier stellen we vast dat op 28 en 29 december 2022 e-mailberichten stuurde naar om te melden dat in het buitenland studeerde. Aangezien het een afschrift van documenten bestemd voor de leerplichtcontrole door het Agodi betrof, concludeerde de consulent vanonterecht dat er geen actie voor diende te worden ondernomen.

Bijgevolg zijn de betalingen vanaf de rechtsmaand januari het gevolg van een fout van de uitbetalingsactor, waarbij de begunstigde geacht wordt er zich geen rekenschap van te geven dat deze betalingen onterecht waren. mocht immers aannemen dat zijn melding correct had behandeld. Voor de betaling van 5 januari 2023 voor de rechtsmaand december 2022 menen wij dat geen fout kan verweten worden gezien er een redelijke afhandelingstermijn geldt waarbinnen die betaling valt.

De conclusie is dat de onterechte betalingen voor de maanden januari tot en met september 2023 niet kunnen teruggevorderd bij (artikel 92 GPD).
..... besliste daarom om zijn beslissing van 8 november 2023 in die zin te herzien. Hierdoor wordt de terugvordering verminderd met een bedrag van € 3.956,80.

Inhoudingen, afbetalingsplan, afzien van terugvordering

Bovenstaande feiten nemen niet weg dat het debet voor de periode van 1 oktober 2021² tot 31 december 2022 het gevolg is van een nalatigheid van Hij had immers de plicht om het feit dat in het buitenland verbleef te melden aan zijn uitbetalingsactor (artikel 9/1 BVR Rechten en Plichten van de Begunstigde).

Artikel 103 GPD juncto artikel 1410, §4 van het Gerechtelijk Wetboek voorziet dat in dat geval de inhouding op toekomstige betalingen worden verhoogd tot 100% van het recht.

..... heeft daarom beslist om zijn beslissing van 8 november 2023 in die zin te herzien.

Dit neemt niet weg dat kan verzoeken om de terugvordering te spreiden, of desgevallend, om af te zien van de terugvordering.

Conclusie

Zoals hierboven uiteengezet heeft zijn beslissing van 8 november herzien rekening houdende met de bepalingen aangaande de rechtsbescherming van de begunstigde. Een afschrift van deze nieuwe beslissing gaat als bijlage.

² Cf. per e-mail d.d. 18 april 2024 liet de verwerende partij op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie om verduidelijking weten dat het '1 september 2021' betreft in plaats van '1 oktober 2021'.

Na herziening van de beslissing bedroeg het nieuwe debetsaldo € 6.887,42. Inmiddels werd € 527,40 aangezuiverd, zodat het actuele saldo € 6.360,02 bedraagt.

Voor het resterende debet voor de periode van 1 oktober 2021³ tot en met december 2022 is van mening dat het beroep dient te worden afgewezen.”

5. Beoordeling in rechte:

Aangezien de Geschillencommissie Groeipakket vaststelt dat er in casu sprake is van verblijf vanvanaf de maand september 2019 in het buitenland (Verenigde Staten van Amerika), waar het lessen volgt, worden hierna de specifieke vereisten voor het recht op gezinsbijslagen, namelijk de domicilievereiste en het principieel vereist verblijf van het kind in België vermeld.

5.1. Toepasselijke regelgeving: territorialiteitsbeginsel

Het begrip ‘rechtgevend kind’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 34° Groeipakketdecreet: *“rechtgevend kind: een kind dat een recht op gezinsbijslagen doet ontstaan”*.

De toekenningsvoorwaarden om recht te geven op gezinsbijslagen zijn bepaald in artikel 8 Groeipakketdecreet:

“§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:
1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. Het kind van wie het bewijs niet geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, moet toegelaten of gemachtigd zijn om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

(...)

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het eerste lid, 1°, bepalen.

(...)

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;

3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is, overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2°;

4° zonder leeftijdsbeperking voor de toepassing van boek 5, deel 2, als het ten minste 21 jaar oud was op 1 juli 1987 en behoort tot een van de categorieën, vermeld in artikel 63, eerste lid, 2°, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals dat gold vóór de wijziging door de wet van 29 december 1990.

De gezinsbijslag wordt in de gevallen, vermeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

(...)

³ Cf. per e-mail d.d. 18 april 2024 liet de verwerende partij op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie om verduidelijking weten dat het ‘1 september 2021’ betreft in plaats van ‘1 oktober 2021’.

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen.”

De uitvoeringsmodaliteiten zijn terug te vinden in het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind genoemd).

Uit het voormelde artikel 8, §3 Groeipakketdecreet blijkt derhalve dat de Vlaamse gezinsbijslagen principieel kunnen toegekend worden voor kinderen met een domicilie in Vlaanderen (het Nederlandse taalgebied) en die niet worden opgevoed of lessen volgen in het buitenland.

Op grond van bovenstaande analyse is er dus op grond van voormeld artikel 8, §3 van het Groeipakketdecreet geen rechtsgrond om de Vlaamse gezinsbijslagen toe te kennen aan de verzoeker voor, dat in de loop van de maand september 2019 vertrokken is naar het buitenland (Verenigde Staten van Amerika) om daar de lessen te volgen.

5.2. Uitzonderingen op het territorialiteitsbeginsel

De territorialiteitsvoorwaarde verbiedt dus de export van gezinsbijslag buiten België maar er zijn wel een aantal uitzonderingen op de verblijfsvoorwaarde:

- hetzij op grond van de Europese Verordeningen (bij verblijf van het kind in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte);
- hetzij op grond van de bilaterale overeenkomsten inzake sociale zekerheid (bij verblijf van het kind in een land waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten);
- hetzij op grond van één van de algemene vrijstellingen voorzien op grond van artikel 8, §3, tweede lid, Groeipakketdecreet (bij verblijf van het kind in een ander land dan een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of dan een land waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten).

Enkel in die welbepaalde gevallen kan – indien voldaan is aan alle overige toekenningsvoorwaarden - wel Vlaamse gezinsbijslag toegekend worden voor een kind dat in het buitenland verblijft. Aangezien in de loop van de maand september 2019 vertrokken is naar het buitenland (Verenigde Staten van Amerika), betekent dit dat de Europese Verordeningen niet van toepassing zijn. De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika over de sociale zekerheid van 19 februari 1982⁴ is evenmin van toepassing. Deze Overeenkomst is enkel mogelijk van toepassing op de gezinsbijslagen, ingeval van detachering met blijvende onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid van de verzoeker naar de Verenigde Staten van Amerika, wat in casu niet het geval is.

⁴ [België - Verenigde Staten van Amerika: bilaterale overeenkomst betreffende de sociale zekerheid - algemeen - Coming2Belgium \(socialsecurity.be\).](#)

5.3. Algemene vrijstellingen

5.3.1. Overzicht

De algemene vrijstellingen op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet, werden verleend bij de bepalingen van de artikelen 47, 48 (detachering werknemer) en 49 (detachering ambtenaar) BVR Rechtgevend kind. Aangezien er in casu geen sprake lijkt te zijn van detachering met blijvende onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid van de verzoeker naar de Verenigde Staten van Amerika (artikelen 48 en 49) kunnen enkel de vrijstellingen bepaald in artikel 47 relevant zijn.

Artikel 47, §1 BVR Rechtgevend kind somt de algemene vrijstellingen op:

“Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018:

1° kinderen die in België al een einddiploma secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking wordt beperkt tot maximaal één schooljaar. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 21, eerste lid, van dit besluit, maken deel uit van het schooljaar;

2° kinderen die hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking geldt voor de hele periode van het gevolgde onderwijs. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 28 van dit besluit, maken deel uit van het academiejaar;

3° kinderen die tijdens de twaalf maanden, vermeld in artikel 40 van dit besluit, vrijwilligerswerk verrichten of een opleiding of stage volgen buiten België, op voorwaarde dat ze een attest, waarvan de minister het model bepaalt, kunnen voorleggen, respectievelijk van de betrokken vrijwilligersorganisatie, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

4° kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder. De medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is;

5° kinderen die tijdelijk buiten België verblijven, waarbij dit verblijf, in één of verscheidene keren, geen twee maand in de loop van hetzelfde kalenderjaar overschrijdt, terwijl ze hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben;

6° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en die alleen tijdens de schoolvakantie, vermeld in artikel 21, eerste lid, en artikel 28 van dit besluit, buiten België verblijven;

7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten

België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;

8° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en naar een school gaan die buiten België ligt, op voorwaarde dat ze elke dag terugkeren naar hun ouders of naar hun opvoeders, die hun ouders vervangen;

9° kinderen die een studietoelage ontvangen om lessen buiten België te volgen. Een binnenlandse of buitenlandse instelling kan die studietoelage toekennen. Het Departement Onderwijs en Vorming, vermeld in artikel 22, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, deelt de toekenning van die studietoelage door een instelling binnen het Nederlandse taalgebied mee. Als een instelling van een andere deelentiteit of een buitenlandse instelling die studietoelage toekent, wordt dat bewezen met een officieel attest;

10° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en het voorwerp uitmaken van een ontvoering conform de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 3 van dit besluit, en buiten België verblijven;

11° kinderen die buiten België geadopteerd worden en binnen twee maanden na de adoptie hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.”

5.3.2. Toepassing op het huidige verzoek

De Geschillencommissie verwijst naar de voormelde algemene vrijstellingen op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet, verleend bij de bepalingen van artikel 47 BVR Rechtgevend kind, die enkel van toepassing zijn indien het kind een woon- of verblijfplaats heeft in Vlaanderen, zoals bepaald in artikel 8, §1 Groeipakketdecreet.

..... zou wel nog een woon- of verblijfplaats hebben in Vlaanderen tijdens het verblijf en de studies in de Verenigde Staten van Amerika, waardoor er een mogelijk recht bij toepassing van een voormelde algemene vrijstelling zou kunnen worden onderzocht.

Aangezien tijdens zijn verblijf vanaf september 2019 in de Verenigde Staten van Amerika nog geen eindexamen secundair onderwijs in België heeft verworven en hij wegens aangehaalde medische redenen tijdens de betwiste periode niet-hoger onderwijs volgt in de Verenigde Staten van Amerika, kunnen de algemene vrijstellingen op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet, verleend bij toepassing van artikel 47, §1, 4°, en 9°, BVR Rechtgevend kind, mogelijk van toepassing zijn:

“4° kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder. De medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is;”

“9° kinderen die een studietoelage ontvangen om lessen buiten België te volgen. Een binnenlandse of buitenlandse instelling kan die studietoelage toekennen. Het Departement Onderwijs en Vorming, vermeld in artikel 22, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering

van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, deelt de toekenning van die studietoelage door een instelling binnen het Nederlandse taalgebied mee. Als een instelling van een andere deeltentiteit of een buitenlandse instelling die studietoelage toekent, wordt dat bewezen met een officieel attest;”

Verwerende partij deelt mee dat evenwel niet-hoger onderwijs in het buitenland volgt zonder het eindexamen van het middelbaar in België te hebben behaald, en evenmin om medische redenen in het buitenland verblijft. De door betrokkene aangebrachte verklaringen van een klinisch psycholoog kunnen volgens verwerende partij niet als bewijs daarvan aangenomen worden, aangezien de Vlaamse Regering uitdrukkelijk heeft bepaald dat enkel attesten ondertekend door een arts daartoe in aanmerking komen (voormeld artikel 47, §1, 4°, BVR Rechtgevend kind).

Nergens is er volgens verwerende partij ook melding gemaakt van een studietoelage, maar mocht hiervan een geldig attest worden bezorgd, dan kan dit een grond zijn om alsnog de Vlaamse gezinsbijslagen te ontvangen (artikel 47, §1, 9°, BVR Rechtgevend kind). Gezien het opleidingsniveau acht verwerende partij dit weinig waarschijnlijk.

De raadsman van verzoeker wijst erop dat artikel 47, §1, 4°, BVR Rechtgevend kind, van toepassing is, omdat in het buitenland studeert om medische redenen en bijgevolg wel recht heeft op de Vlaamse gezinsbijslagen.

De raadsman van verzoeker staft dit met de volgende argumenten en bijhorende documenten:

“De moeder van,, heeft gedurende jaren een felle strijd tegen borstkanker gestreden. Deze ongelijke strijd heeft ze echter op 27 januari 2018 verloren. Bewijs van overlijden vindt u in bijlage.

..... liet een echtgenoot en 6 kinderen verweesd achter.

Haar dood had een enorme impact op het gezin, met een vader die zich geen weet bleef met zowel de fysieke als psychische zorg over zijn zes kinderen.

..... zelf had uiteraard eveneens psychologische hulp nodig, die hij vond bij psycholoog, die het volgende verklaart over deze periode:

“Daarnaast was hij belast met de zorg van zijn 6 verweesde kinderen, die hij absoluut niet aankon.

...

De drie oudste kinderen, die toen stevig aan het puberen waren, hebben echter op korte termijn ernstige psychologische klachten ontwikkeld. Met name.....hebben op afzienbare tijd nood gehad aan psychiatrische interventies.

Uiteindelijk hebben deze dwingende noden, samen met het vermijdingsgedrag dat de drie oudste kinderen vertoonden in verband met het ouderlijk huis dat het verliestrauma scheen te blijven triggeren, ertoe gedwongen om de zorg voor hen in het buitenland uit te besteden bij familieleden die zich hiertoe bereid hebben getoond”

(...)

.....zelf ging in die periode eveneens bij een psycholoog,

....., die het volgende verklaart:

“Na het spijtige overlijden van zijn moeder bleef een voortdurende

strijd ervaren. Gedurende onze therapeutische sessies werd duidelijk dat zijn mentale welzijn een

punt van zorg was. Gezien de moeilijke thuissituatie na het overlijden van zijn moeder en de

aanhoudende emotionele en psychologische uitdagingen waarmee hij werd geconfronteerd, was het

noodzakelijk dat hij overwoog om het ouderlijk huis te verlaten en bij zijn tante in de Verenigde

Staten te gaan wonen, de enige optie op dat moment.

...

Hij vertrok uit ... tijdens de zomervakantie van 2019 en ging naar school in Los Angeles, waar we hoopten dat hij een frisse start kon maken op een nieuwe school met andere leerlingen die zijn verhaal niet kenden.”

(...)

Het is dus effectief zo datop aangeven van klinisch psychologen vanaf het schooljaar 2019-2020 naar Los Angeles is vertrokken en aldaar school is gaan lopen.

Hierbij wordt ook aangegeven dat dit hem enorm veel goed heeft gedaan.

Er was aldus wel degelijk een medische reden voor de studie van..... in het buitenland.

Ik verwijst hier eveneens naar artikel 47, § 1, 4° BVR Rechtgevend Kind:

Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, § 3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018: kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder.

Dit is in casu absoluut het geval, zoals bevestigd door de klinisch psychologen

.....

Het is dus effectief zo dat in een bijzondere en behartenswaardige situatie zat en om medische redenen in het buitenland studeerde, namelijk psychologische medische redenen.

Dat cliënt aldus steeds het recht op Groeipakket in hoofde van is blijven behouden.

Om deze reden is de beslissing van dd. 8 november 2023 onterecht en dient deze te worden vernietigd. Er is geen Groeipakker onterecht uitbetaald en cliënt is niet gehouden het bedrag van 16.241,41 euro terug te betalen.

Dit beroep bereikt u onder voorbehoud van alle rechten en zonder enige nadelige erkenenis.”

Niettegenstaande de Geschillencommissie begrip heeft voor de medische noodzaak die de raadsman van verzoeker inroept, stelt zij vast dat de uitzonderingen op de territorialiteitsvoorwaarde in precieze bewoordingen zijn bepaald, namelijk: “de medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is”.

Op basis van wat voorafgaat, oordeelt de Geschillencommissie dat er geen dergelijk medisch getuigschrift is voorgelegd, dat aan deze strikte voorwaarden voldoet, om de medische redenen in hoofde van te staven voor de betwiste periode tijdens het volgen van niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten van Amerika.

Echter, stelt de Geschillencommissie ook vast dat met geattesteerd aangeven van klinisch psychologen vanaf september 2019 naar de Verenigde Staten is vertrokken. De Geschillencommissie merkt op dat deze elementen het gevolg zijn van de moeilijke

gezinssituatie na het overlijden van de echtgenote van verzoeker en dus volledig buiten de wil om van de verzoeker.

Op basis van wat voorafgaat, stelt de Geschillencommissie eveneens vast dat er geen melding gemaakt wordt van een studietoelage voor zoals verwerende partij opmerkt, maar mocht hiervan door verzoeker een officieel attest worden bezorgd, dan kan dit een grond zijn om alsnog de Vlaamse gezinsbijslagen te ontvangen voor de betwiste periode tijdens het volgen van niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten van Amerika bij toepassing van artikel 47, §1, 9°, BVR Rechtgevend kind.

Tijdens de zitting van de Geschillencommissie Groeipakket van 19 april 2024 legde de raadsman van verzoeker uit dat de zoon van de verzoeker niet uit eigen wil naar de Verenigde Staten van Amerika gegaan is, maar omwille van de ernstige verwerkingsproblemen die de dood van zijn moeder, op jonge leeftijd, met zich heeft meegebracht. De beslissing om bij de tante, zus van de overleden moeder, te gaan verblijven, is genomen op advies van psychologen, maar in samenspraak met de huisarts. De raadsman was bereid bijkomend een attest van de behandelend huisarts bij te brengen, mocht dit nuttig zijn.

De raadsman van verzoeker maakte bij e-mail d.d. 25 april 2024 een medisch attest over van de huisdokter van de familie van verzoeker aan het secretariaat van de Geschillencommissie.

In dit medisch attest d.d. 24 april 2024 wordt het volgende vermeld:

*“Op 27.01.2018 overleed, 40 jaar en moeder van 6 kinderen, na een lange strijd tegen kanker.
Als huisarts was ik nauw betrokken bij haar behandeling en de daaropvolgende rouwperiode die het gezin moest doorstaan.
De toen 11 jarigehad het bijzonder moeilijk en vertoonde ernstige gedragsstoornissen met een onrustwekkende impact op zijn mentaal en fysiek welzijn en dat van andere gezinsleden.
Na beraad met de vader van en de betrokken psychologen, heb ik in 2019 het medisch advies gegeven om..... uit huis te plaatsen.
De enige aanvaardbare optie was om hem naar de VS te sturen, waar de zuster van zijn overleden moeder voor de opvoeding en verdere begeleiding kon instaan.
In België waren er geen familieleden die deze taak konden opnemen.”*

5.4. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag

Gelet op het standpunt dat de verwerende partij bezorgde, dient de Geschillencommissie in het kader van de opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag te onderzoeken of er een fout is begaan door verwerende partij en of verzoeker zich hiervan normaal rekenschap kon geven.

- **Algemene principes**

- **Burgerlijk Wetboek en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 oud BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigd heeft ontvangen.

De bepalingen van artikel 5.133 en art. 5.134 nieuw BW⁵ luiden als volgt:

“Art. 5.133. Definitie Er is onverschuldigde betaling, indien de betaling is verricht: 1° zonder schuld; 2° door de schuldenaar ten gunste van een persoon die geen schuldeiser was; of 3° door een andere persoon dan de schuldenaar ten gunste van de schuldeiser, voor zover de betaling per vergissing of onder dwang werd verricht.

Art. 5.134. Restitutieverbintenis Diegene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, is verplicht ze terug te geven overeenkomstig de artikelen 5.115 tot 5.122.”

In het kader van het Groeipakket bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet uitdrukkelijk dat onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid in principe worden teruggevorderd en dit in eerste instantie door middel van inhoudingen door verwerende partij op de nog te betalen toekomstige toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

- Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat

⁵ Wet d.d. 28 april 2022 houdende boek 5 "Verbintenissen" van het Burgerlijk Wetboek, BS 01.07.2022.

aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Administratieve praktijk**

Bij Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure werden met betrekking tot de terugvordering volgende richtlijnen gegeven:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁵ is.*

Onverschuldigde betaling type B

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁷.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁸,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden

teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
 - *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
 - *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*
- **Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering: fout van verwerende partij en het zich normaal rekenschap kunnen geven in hoofde van verzoeker:**

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

Verwerende partij deelt het volgende mee:

“Op 8 november 2023 werd het debet betekend in dit dossier. Alhoewel het debet het gevolg is van een nalatigheid van de begunstigde zien wij geen reden om aan te nemen dat er enige intentie tot fraude was. Gezien de verjaringsregel (artikel 97 GPD) in dat geval bepaalt dat de terugvordering verjaart na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand volgend op de uitbetaling, konden op dat moment de betalingen over de periode tot september 2020 niet meer teruggevorderd worden bij de begunstigde.

.....heeft daarom beslist zijn beslissing van 8 november 2023 te herzien waarbij dit deel van het debet, voor een totaalbedrag van € 5.397,19, niet wordt teruggevorderd.

Goede trouw van de begunstigde

Bij de analyse van het dossier stellen we vast dat op 28 en 29 december 2022 e-mailberichten stuurde naar om te melden dat in het buitenland studeerde. Aangezien het een afschrift van documenten bestemd voor de leerplichtcontrole door het Agodi betrof, concludeerde de consulent van onterecht dat er geen actie voor diende te worden ondernomen.

Bijgevolg zijn de betalingen vanaf de rechtsmaand januari het gevolg van een fout van de uitbetalingsactor, waarbij de begunstigde geacht wordt er zich geen rekenschap van te geven dat deze betalingen onterecht waren. mocht immers aannemen datzijn melding correct had behandeld. Voor de betaling van 5 januari 2023 voor de rechtsmaand december 2022 menen wij dat geen fout kan verweten worden gezien er een redelijke afhandelingstermijn geldt waarbinnen die betaling valt.

De conclusie is dat de ontorechte betalingen voor de maanden januari tot en met september 2023 niet kunnen teruggevorderd bij (artikel 92 GPD).

..... besliste daarom om zijn beslissing van 8 november 2023 in die zin te herzien. Hierdoor wordt de terugvordering verminderd met een bedrag van € 3.956,80.

Inhoudingen, afbetalingsplan, afzien van terugvordering

Bovenstaande feiten nemen niet weg dat het debet voor de periode van 1 oktober 2021 tot 31 december 2022 het gevolg is van een nalatigheid van Hij had immers de plicht om het feit dat in het buitenland verbleef te melden aan zijn uitbetalingsactor (artikel 9/1 BVR Rechten en Plichten van de Begunstigde).

Artikel 103 GPD juncto artikel 1410, §4 van het Gerechtelijk Wetboek voorziet dat in dat geval de inhouding op toekomstige betalingen worden verhoogd tot 100% van het recht.

.....heeft daarom beslist om zijn beslissing van 8 november 2023 in die zin te herzien.

Dit neemt niet weg dat kan verzoeken om de terugvordering te spreiden, of desgevallend, om af te zien van de terugvordering.

Conclusie

Zoals hierboven uiteengezet heeft zijn beslissing van 8 november herzien rekening houdende met de bepalingen aangaande de rechtsbescherming van de begunstigde. Een afschrift van deze nieuwe beslissing gaat als bijlage.

Na herziening van de beslissing bedroeg het nieuwe debetsaldo € 6.887,42. Inmiddels werd € 527,40 aangezuiverd, zodat het actuele saldo € 6.360,02 bedraagt.

Voor het resterende debet voor de periode van 1 oktober 2021 tot en met december 2022 is van mening dat het beroep dient te worden afgewezen.”

-Wat het debet betreft voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 30 september 2023:

Uit wat voorafgaat, stelt de Geschillencommissie vast dat verwerende partij erkent dat de betalingen vanaf de rechtsmaand januari 2023 het gevolg zijn van haar eigen fout. Verzoeker had immers op 28 en 29 december 2022 e-mailberichten gestuurd naar verwerende partij om te melden dat in het buitenland studeerde en zou zich geen rekenschap hebben kunnen geven dat de betalingen onterecht waren. Verwerende partij besliste daarom om de beslissing van 8 november 2023 in die zin te herzien. Voor de betaling van 5 januari 2023 voor de rechtsmaand december 2022 meent verwerende partij dat haar geen fout kan verweten worden, gezien er een redelijke afhandelingstermijn geldt waarbinnen die betaling valt. De ten onterechte betalingen voor de maanden januari 2023 tot en met september 2023 worden bijgevolg door verwerende partij niet teruggevorderd bij verzoeker. Hierdoor wordt de terugvordering verminderd met een bedrag van € 3.956,80.

-Wat het debet betreft voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022:

Uit wat voorafgaat, stelt de Geschillencommissie Groeipakket vast dat verwerende partij meent dat dit het gevolg is van een nalatigheid van verzoeker: verzoeker had immers de plicht om het feit dat in het buitenland verbleef te melden aan verwerende partij (ingevolge art. 9/1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid⁶ en ingevolge het eerdere algemene rechtsbeginsel onder de Algemene Kinderbijslagwet om verwerende partij de nodige informatie te bezorgen die impact heeft op de toekenning van hun rechten en de berekening van de eventuele bedragen waarop men recht kan hebben). Verwerende partij besliste daarom om

⁶ bij toepassing van artikel 9/1 van het Besluit van 13 juli 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (hierna genoemd BVR Rechten en Plichten) en van de Mededeling A/32 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

Art. 9/1 van het BVR Rechten en Plichten bepaalt:

“De begunstigden zijn ertoe gehouden onmiddellijk de bevoegde uitbetalingsactor op de hoogte te brengen van elk element, met uitzondering van de inwerkingtreding van een nieuwe wettelijke of reglementaire bepaling die op hen betrekking zou kunnen hebben, dat de toekenning of de betaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid zou kunnen wijzigen.”

Mededeling A/32 bepaalt in punt 3.2.:

“3.2. Meldingsplicht begunstigden (art. 18 BVR borging – art. 9/1 BVR R&P)

Het algemene rechtsbeginsel waarbij de begunstigden – als een goed huisvader - alle wijzigingen die een impact kunnen hebben op het toekennen of het betalen van de toelagen aan de uitbetalingsactor moeten meedelen, werd in tegenstelling tot de federale kinderbijslagreglementering aanvankelijk niet uitdrukkelijk opgenomen in de Groeipakketwetgeving.

De mededelingsplicht wordt nu expliciet opgenomen in het BVR Rechten en plichten zodat de toepassing van het principe duidelijk wettelijk wordt verankerd. De mededelingsplicht kadert in de terugvordering van onverschuldigde betalingen en de handhaving.

Een onverschuldigde betaling die het gevolg is van het niet-naleven van een mededelingsplicht kan niet worden gekwalificeerd als een debet A in toelichtingsnota 19, punt 3.3. Het niet voldoen aan de mededelingsplicht wordt ook beschouwd als een inbreuk op artikel 137 of 138 van het Groeipakketdecreet van 2018. In de praktijk werd dit verdergezet bij de inwerkingtreding van het Groeipakket en is de impact hiervan dus beperkt. Deze praktijk krijgt dus nu een uitdrukkelijke wettelijke grondslag. Deze bepaling treedt in werking op 26/03/2022.”

de beslissing van 8 november 2023 in die zin te herzien, rekening houdend met voormeld artikel 103 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 1410, §4 van het Gerechtelijk Wetboek. Verwerende partij vermeldt dat dit niet wegneemt dat verzoeker kan vragen om de terugvordering te spreiden, of desgevallend, om af te zien van de terugvordering.

Conclusie: Uit wat voorafgaat oordeelt de Geschillencommissie bijgevolg dat het verzoek enkel nog betrekking heeft op de periode van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022. Verwerende partij heeft met betrekking tot deze periode geen fout begaan. Verzoeker had zoals verwerende partij vermeldt, de plicht om het feit dat..... in de Verenigde Staten van Amerika verbleef te melden. Bijgevolg beslist de Geschillencommissie Groeipakket dat de vordering van verzoeker ontvankelijk, doch **gegrond** is gelet op het door de raadsman van verzoeker per e-mail d.d. 25 april 2024 bijgebrachte medisch attest van de huisdokter van de familie van verzoeker, dat aan de strikte voorwaarden voldoet bij toepassing van artikel 47, §1, 4°, BVR Rechtgevend kind, om de medische redenen in hoofde van te staven voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022 tijdens het volgen van niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten van Amerika. Bijgevolg is er voor recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor de periode waarop het verzoek nog betrekking heeft, namelijk van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie Groeipakket dat de vordering van de verzoeker ontvankelijk, doch **gegrond** is gelet op het door de raadsman van verzoeker per e-mail d.d. 25 april 2024 bijgebrachte medisch attest van de huisdokter van de familie van verzoeker, dat aan de strikte voorwaarden voldoet bij toepassing van artikel 47, §1, 4°, BVR Rechtgevend kind, om de medische redenen in hoofde van te staven voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022 tijdens het volgen van niet-hoger onderwijs in de Verenigde Staten van Amerika. Bijgevolg is er voor recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor de periode waarop het verzoek nog betrekking heeft, namelijk van 1 september 2021 tot en met 31 december 2022.

Aldus uitgesproken te Brussel op **19 april 2024**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en de heer Maarten Vankeersbilck (KidsLife), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens